

Erhvervs-, Vækst-, og Eksportudvalget

Folketinget, Rigsdagsgården

1240 København K

4.oktober 2016

Erhvervsstyrelsen lovgiver tilsyneladende hen over hovedet på Folketinget og sender iværksættere i den digitale massegrav.

Årsregnskabslovens §150 stk.3 misbruges groft, idet Erhvervsstyrelsen omfortolker bemyndigelsen til at sende et selskab til tvangsopløsning ved for sen indberetning af årsregnskabet.

Det er naturligvis en klar forseelse at aflevere sit firmaregnskab for sent. Men her straffer Erhvervsstyrelsen grusomt og uden nåde. Sanktionen er helt ude af proportion med forseelsen. Foruden at blive idømt en bøde bliver det pågældende selskab uden et sidste varsel automatisk sendt til tvangsopløsning i Skifteretten.

Små selskaber og iværksættere, der ikke er revisionspligtige, bliver på denne måde efterladt i et bureaukratisk tomrum. (se et kendt eksempel i vedlagte avisudklip).

Årsregnskabslovens § 150 stk.3 :

".....Herefter kan styrelsen beslutte at anmode Skifteretten om at opløse virksomheden."

Det i loven nævnte KAN er på besynderlig vis blevet til et elektronisk SKAL, da alle selskaber med for sen indberetning automatisk oversendes til tvangsopløsning uden den mindste form for sagsbehandling. Den overbebyrdede Skifteret er nu blevet til en digital massegrav for små glemsomme virksomheder og iværksættere.

Det kan blive dyrt for en lille iværksætter at slippe ud af skifterettens kløer og få genåbent selskabet.

Selskabet er de facto allerede elektronisk lukket, før end skifteretten har fået sagen. E-boksen lukkes, og selskabet har ikke længere adgang til sin egen E-boks korrespondance og dermed sit eget arkiv. E-boksen lukkes med en SMS-besked, og oplyser på boksen, at ejeren er afgang ved døden. Erhvervsstyrelsens register lukkes tilsvarende med en offentligt tilgængelig besked om at firmaet er sendt til tvangsopløsning. Først derefter modtager selskabet pr. post et brev med Erhvervsstyrelsens "beslutning".

Ingen sidste varsel eller påmindelse om elektronisk nedlukning.

Flere forgæves forsøg på at få Erhvervsstyrelsen eller E-boks i tale viser at sagen er afgjort på forhånd uden individuel sagsbehandling. Et tydeligt tegn på at Erhvervsstyrelsen arrogant

overskrider sin bemyndigelse. Man kan åbenbart heller ikke længere stole på E-boks, der helt uden varsel kan lukke boksen og afskære adgangen til tidligere korrespondance. Desværre viser der sig også, at E-boks ikke kan kontaktes på en tilgængelig e-mail adresse.

Et mindre selskab, der ikke er revisionspligtigt skal nu fremvise en revisionserklæring, baseret – ikke på det omtalte årsregnskab – men på en status med bogføring op til dato. Der kan således gå lang tid inden selskabet igen kører normalt. I mellemtiden skal selskabets ejer/iværksætter stå skoleret over for sin bank, sine leverandører og kreditorer med forklaring om, at hele misèren blot skyldes en for sen indberetning af årsregnskabet.

I det mig bekendte tilfælde var årsregnskabet faktisk indtastet på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, men på grund af en misforståelse blev regnskabet blot betragtet som en kladde – ikke som en indberetning. Uanset selskabets gode vilje blev det sendt direkte til tvangsopløsning, og ved efterfølgende henvendelser til Erhvervsstyrelsen viste det sig umuligt, at opnå en egentlig drøftelse af sagen. Ejerens repræsentant fik en afvisende belæring i forhallen. Selskabet var allerede for længst sendt til tvangsopløsning. Ud over bøden skønner jeg, at denne sag har kostet selskabet en lille uges arbejdstid og knap 20.000 kr.

Ifølge loven kan afgørelser truffet efter §150 stk.3 ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Dette burde skærpe Erhvervsstyrelsens ansvar for at foretage en ordentlig individuel sagsbehandling – gerne med en smule praktisk forståelse for situationen og de omkostninger man således bibringer små selskaber og iværksættere.

Enhver, der blot har kastet et flygtigt blik på Årsregnskabsloven, må nok medgive, at det ikke just er godnatlæsning for unge iværksættere. Mage til bureaukrati skal man lede længe efter, og der er næppe mange læsere, der er nået helt frem til § 150 stk.3, hvor Erhvervsstyrelsen af bekvemmelighed omfortolker loven. Man får indtryk af, at Erhvervsstyrelsen benytter de mange regelsæt til at opføre sig som "herremænd" Den fornemme og dyre adresse på Langeliniekaen er måske gået direktøren og de ansatte til hovedet, så de glemmer hvem de egentlig er sat til at betjene. Jeg spørger mig selv, om der da overhovedet ikke er en minister, der holder øje med, hvad der foregår.

Som pensioneret administrator undrer det mig i øvrigt, at Erhvervsstyrelsen og SKAT skal have stort set enslydende indberetninger af årsregnskabet. Taler myndighederne ikke sammen, eller er vi mon vidne til en magtkamp mellem de to mastodont-institutioner.

Med venlig hilsen

Kresten Leth Jørnø

Fhv.direktør cand.polit.

kresten.leth.jorno@gmail.com